

רבותו של עולם. מנהג בית דין הצדק. לא כמנהג בתוי דין
של בשר ודם. כי מדת בשר ודם. כאשרם תובע את חברו
בממון. יבא אל הדין. אם יכפר ונצל מן הממון. ואם מודה
מתחיב ליתן. ובית דין הצדק לא כף הוא. אלא אם יכפר או
לו. אויל לנפשו. ואם מודה ועויב. אתה תרחק מהו. ותצליח את
נפשו מדינה של גיהנום:

ויעד הימים עז רם מיך. בהעברך את חטא עמך. המתודים
לפניך ואומרים:

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלהנו ואל
תתעלם מלפני מתחנתנו. שאין אנחנו עז פנים וקשי ערך
לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא
חטאים. אבל חטאנו עינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי
ביתנו:

חטאתי אודיעך ועוני לא כסית. אמרתי אודה עלי פשעי לה'
. אתה נשאת עון חטאתי סלה:
(תהלים לב,ה) מכה פשען לא יצלה. ומודה ועויב ירדם:
(משל כי, יג):

אשمنו. אכלנו מאכלות אסורת. אכלנו بلا נטילת ידים.
אכלנו بلا ברכה תחילת וסוף. אכלנו על הדם קדם תפלה.
אכלנו ושתיינו דברים הארכיכים בדיקה מן התולעים ולא
בדקנו ונחתיבנו על כל תולע ותולע חמהשה מלקיות:

בגדנו. בטלנו תורה. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה
אריכה. ברכנו שלא פגית הלב ובחסרון תבות ואותיות.
בטלנו קריית שמע ותפלה וציצית ותפלין. בזינו אב ואם
ואחינו האдол. בזינו שכמים ויראי שמיים. ברכנו ברכת המזון
בקלות ראש. ברוך הוא וברוchar שמו לא עניינו בהזכרת
הברכות:

גזלנו. אנחנו מישראל ומהאים. אנחנו דעת המקום ודעתי
הבריות. אلينו פנים בתורה שלא כהלכה. אינו במחשבה
בדבור ובמעשה וגרמנו עכוב האלה. שאין בן דוד בא עד
שיכל אסי הרים מישראל. גרמנו למלך המשיח שאיה מחלל
מפשיעינו מדקפה מעונותינו:

דברנו דפי ולשון הרע. וליצנות ורכילות וشكර וונפה ונבלות
הפפה. דברנו בבית הכנסת עם התפלין. דברנו במעות
העמידה ובשעת קריית שמע וספר תורה. דברנו בשבעת
דברו של חל. דנו את ברכנו לכף חובה. דברנו אחד בפה
אחד בלב:

העינו. הקלנו ראש. העינו מצח. הרהרנו הרהורים רעים בזום ובאנו לידי טמאת קרי בלילה. הלבנו פני חברנו בربים. השגנו אבול רענו. הלבנו בקומה זקופה ולא זכרנו כי מלא כל הארץ כבודו. החזקנו במפלקת. התפלנו והתוינו בלא פונת הלב. ושכינה צעקה. בפיו ובשפטיו כבדני ולפניהם רקם ממוני. התפלנו ביחיד ובטלנו תשעים אמנים. ארבע קדשות. עשרה קדשים ומאה ברכות. והצדיק אבד כל-חמדתו. הרבינו שיחה עם האשה. הוציאנו שם רע על החים ועל המיתם. התפבון בקהלן חברנו:

הראשנו. והרבינו פשע ורשע לבלי חוק. ועדנו עצמנו למפלקת ולבראה. ותרנים היינו במנון זולתנו וקמצנים במנוןנו. ותרנו כבוד שמים וכבוד התורה ומחייבנו על כבודנו זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו. זכרנו שם שמיים לבטלה. זלזנו בתורה ובמצוות ובחקמים. זלזנו בנטילת ידים. זכרון יום חמיטה לא שמננו על לבנו. זכרון מרבן ביתר ושממות היכל לא העלינו על ראש שמחתנו. זכרון יום מעמד הדין שאנו חנו עתידים לתן דין וחשבו לפני כסא כבוד לא שמננו על לבנו. שלא הוא היוםaho יומם עברה ותוכחה. יום צירה ואנחתה. יום שהחובן ערוץ והספר פתוח ומאני משפט ביד ה'. יום נורא ואים. יום אשר אין לו פדיום. יום חרדה וצעקה. יום שואה ואנקה. על מי ננוס לעזירה ומני היה לנו סתרה. לכו ונשובה אל ה' בטעם יחשכו פוכבי נשפנו:

חמסנו. חמדנו כל אשר לרענו. חנפנו לעושי רשות. חשדנו בקשרים. חללו שבותות ומועד קדשך. חללו שם קדשך בסתר ובגלו:

טפלנו שקר ומרמה. טמאנו עצמנו ורעינו. טמאנו נשמתנו והיא חלק אלה ממעל. ומחת שלש רגזה ארץ. מחת עבד כי מלך ושפחה כי תירש אברתה. אוינו על שברנו. טעינו בהוראה. טלטלו מקאה ביום השבת:

עצנו עצות רעות. ישבנו במושב לצים וסוד משוקים. ישנו בלא קראת שמע. ישבנו בבית הכנסת בגאות ובוז ולא שמננו מורא שכינה לנו עינינו. ושכינה צעקה אם אב אני איה כבוד. ואם אדונים אני איה מוראי. מי בקש זאת מכם רמוס פצרי:

זבנו. כחננו. כפרנו בכל התורה כליה. כעסנו בחול ובשבת וטרפה נפשנו באפנו. כלינו שנינו בהבלי העולם ולא זכרנו כי תביא במשפט על כל געלם. כנינו שם רע לחברנו. כפרנו בטובת ובטובת חברנו:

לאננו. לוצאננו. למדנו תורה שלא לשמה ולא בקדשה ובטהרה. לא ענינו אמן בהזכרת הברכות. לא קימנו מפני שיבת תקום והדרת פני זkan. לא כנו בברכות התפלות. לא הסתכלנו מאי באננו ולאן אנחנו הולכים ולפניהם מי אנחנו עתידים לנתן דין וחשבו. לינו ברביה. לינו ולא שלמננו. לא קבענו עתים לتورה. לא נatzערנו על מרben בית המקדש. למדנו לשונו דבר שקר:

מרՃנו. מרינו דבריך. מרՃנו במלכות שמיים. מרՃנו במלכות ביסית דוד. מאסנו בבית המקדש ושלשתם אנחנו מבקשים. מסרנו לחברנו וממוןם ביד הגאים. מעלנו בחרים ועל הסכמת הקהיל. מלאנו שחוק פינו בעולם הזה:

נָאָפָנוּ. נָשְׁבַעַנוּ בְּשִׁמְךָ הָאֲדוֹל לְשֹׂאוֹ וְלִשְׁקָר. נָשְׁבַעַנוּ
וְלֹא קִימַנוּ. נָדְרַנוּ וְלֹא שְׁלַמְנוּ. נָהָנַנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה
וּמִתְעַנְגֵיּוּ. נָשְׁתַמְשַׁנוּ בְּכֶתֶרֶת שֶׁל תּוֹרָה וּבְשָׁמוֹת הַקָּדָשׁ.
נִקְמַנוּ וְנִטְרַנוּ שְׁנָאָה בְּלִבְנֵנוּ. נָהָנַנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בָרְכָה:

סְרָנוּ. סְוָרִים וּמוֹרִים הַיִּנוּ. סְרָנוּ מַאֲחִיר וּמַתּוֹרָתָךְ
וּמִצּוֹתִיךְ. סְרָנוּ אָזְנֵינוּ מִשְׁמֹועַ תּוֹרָה. סְרָנוּ מִמְשֻׁפְטֵיכְיַיְךְ:

עָינֵנוּ. עָבְרַנוּ עַל רַמְ"ח מִצּוֹעָה וְעַל שְׁסָ"ה מִצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.
עָבְרַנוּ עַל כְּרִיטוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִין. עָבְרַנוּ עַל חַלוֹל הַשֵּם. אוֵינוֹ
לְנוּ מִיּוֹם הַדָּין. אוֵינוֹ לְנוּ מִיּוֹם הַתוֹכֶחֶת. עָבְרַנוּ יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת
וְאַבְיוֹנִים עַמְךָ. עָשָׂינוּ מֶלֶכה בַּיּוֹם הַשְׁבָת אֲבוֹם טֹוב. עָבְרַנוּ אָמַן
חַטּוֹפָה וְאָמַן קַטּוֹפָה וְאָמַן יְתוֹמָה. עָבְרַנוּ עַל אַרְבָּעָה וְעַשְׁרִים
דָּבָרִים שְׁתַיִבִים עַלְיָהָם נְדִיז. עָבְרַנוּ עַל תְּקִנות הַקָּמָל. עָבְרַנוּ
עַל דָּבָרִים סְכָמִים:

פְּשֻׁעָנוּ. פְּרָקַנוּ מַעַלֵינוּ עַל תּוֹרָה וּעַל מִצּוֹת וּעַל וָרָאת שָׁמִים.
פָּגַמְנוּ בְּעוֹלָמוֹת הָעָלָיוֹנִים וּבְשָׁמוֹתִיךְ הַקָּדוֹשִׁים. פָּנַינוּ לְבָנוּ
לְבַטְלָה. פָּתַחַנוּ פִּינוּ לְרַעָה. פָּרְשַׁנוּ מִן הַצּוֹבָר. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת
בְּרִית קָדְשָׁךְ:

צְרָנוּ. צְעָרַנוּ לְאָבִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּהָרִים וּמוֹרִים. צְעָרַנוּ חֲקָמִי
יִשְׂרָאֵל. צְעָרַנוּ בְּעַלְיָ חֻבּוֹת:

קָשַׁינוּ עַרְף. קָשַׁינוּ עַצְמָנוּ לְדַעַת. קָלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשְּׁפָעָה
וּהַפְּקַנוּ אֶותָם לְבָאוֹת נְשָׁבָרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמִּים. אַגְרַמְנוּ
לְעַבְדָּכִי יְמָלֵךְ וּשְׁפָחָה כִּי תִּרְשַׁ אֲגַרְתָּה. נְשַׁקְבָּה בְּבַשְׁתַּנוּ
וְתַכְסַנוּ כְּלָמְתַנוּ. כִּי עֲנוֹנוֹתֵינוּ הֶטוּ אֱלֹהָה וּפְשַׁעַינוּ הָאֲרִיכָוּ קָצָנוּ
וּחַטְאַתֵּינוּ מִנְעוֹ הַטּוֹב מִמְּנוּ. אוֵינוֹ לְהַם לְבָנִים שָׁאָלוּ מִעַל
שְׁלָחֵן אָבִיהם. זֶה כִּמָה אָרָךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וּרְעִים. קְפָצַנוּ
יְדֵינוּ מְלֹתָן צְדָקָה. קַטְפַנוּ מְלוֹחָם עַלְיִ שִׁיחָ. קָבַלְנוּ לְשֹׁונְ הרָע.
קָלְלַנוּ אָב וְאָם. קָלְלַנוּ חֶבְרָנוּ וְגַשְׁוֹתֵינוּ:

רְשֻׁעָנוּ. רְעִים לְשָׁמִים וּלְבְרִיות הַיִּנוּ. רַבָּנוּ עַם אָדָם חָנָם.
רַדְפַנוּ אַחֲרֵ הַשְּׁרָה וְאַחֲרֵ הַכְּבֹוד. רַמְיָנוּ אֶת חֶבְרָנוּ. רַצְנוּ
אַחֲרֵ הַמְּחַלְקָת וְאַחֲרֵ הַעֲבָרָה:

שְׁחַתַנוּ. שְׁחַתַנוּ תּוֹרָתָךְ. שְׁחַתַנוּ אֱלֹהָתָךְ. שְׁקַרְנוּ בְּכָל מִינִי
שְׁקָר וּמִתְחַבּוֹלה. שְׁקַרְנוּ בְּבָרִית קָדְשָׁךְ. שְׁמַחְנוּ בְּמִפְלָת
אוּבָנָנוּ. שְׁבַנָּנוּ בְּתְשׁוֹבָה וְאַחֲרֵ כָּרְחַזְרָנוּ לְסֹורָנוּ הַרָּע. שְׁחַתַנוּ
זָרָע קָדָשׁ לְבַטְלָה וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחַבֵּל. אֶם בְּכָנְפֵינוּ נִמְצָאוּ
דִם נִפְשֹׁות אָבִינוֹנִים נְקִיִּים וְהֵנָּה דִמְעַת הַעֲשָׂוקִים וְאֵין לְהַם
מְנַחַם. לְבִי לְבִי עַל חַלְלֵיכֶם. מַעַי מַעַי עַל הַרְואֵיכֶם. אוֵינוֹ
לְרַשְׁעָ רָע כִּי גָמֹל יְדֵיו וְעַשָּׂה לוֹ:

תְּעַבְנֵנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכֶחֶת. תְּקַעַנוּ כְּפָנוּ וְלֹא קִימַנוּ.
תוֹהִים הַיִּנוּ עַל הַרְאָשׁוֹנוֹת בְּכִשְׁרֹון הַמְעָשִׂים. תְּעַיְנוּ כְּצָאן
וְאַבְדַנוּ. תְּעַיְנוּ וְתַعֲתַעַנוּ. וְסָרַנוּ מִמְצּוֹתִיךְ וּמִמְשֻׁפְטִיךְ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁׂהָה לְנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְיָנוּ. כִּי אַמְתָה עֲשִׂית
וְאַנְחַנוּ הַרְשַׁעַנוּ:

על סדר א'ב:
אשְׁמָנוּ מִכֶּל עַם.
בוֹשְׁנָנוּ מִכֶּל אֹוי.
גלה מִמְנוּ מִשׁוֹשָׁן.
דזה לִבְנוּ בְּחַטָּאינוּ.
החַבֵּל אָוִינוּ.
ווְנִפְרַע פָּאָרָנוּ.
זבוֹל מִקְדָּשָׁנוּ.
חרַב בְּעֻוִינָנוּ.
טיְרַתְּנוּ הִיתָּה לְשָׁמָה.
יפִּי אַדְמַתְנוּ לִזְרִים.
כחַנְנוּ לְנִכְרִים:
לעַיְנָנוּ עַשְׂקָו עַמְלָנוּ.
ממִשְׁךָ וּמִרְטָ מִמְנוּ.
נתַּחֲנוּ עַלְמָ עַלְינוּ.
סבְּלַנְנוּ עַל שְׁקָמָנוּ.
עבְּדִים מְשָׁלוּ בָּנוּ.
פוּרֵק אֵין מִידָּם.
צרֹות רְבוֹת סְבָבָנוּ.
קרָאָנוּ הָאֱלֹהִינוּ.
רחַקְתָּ מִמְנוּ בְּעֻוִינָנוּ.
שבָּנוּ מַאֲחִיר.
תעַיְנוּ כְּצָאן וְאַבְדָּנוּ.
ועדיין לא שָׁבְנוּ מִתְעִיטָנוּ. וְהִיאָךְ נָעֵץ פָּנִינוּ. וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ.
לֹומר לְפָנֵיךְ הָאֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִ אֲבוֹתָינוּ. צְדִיקִים אָנָחָנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ:
(אָבָל חַטָּאנוּ אָנָחָנוּ וְאֲבוֹתָינוּ)

מה נאמר לְפָנֵיךְ יוֹשֵׁב מָרוּם וְמָה נִסְפֵּר לְפָנֵיךְ שָׁוֹקָן
שְׁחַקִּים. בְּלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וּהַנִּגְלֹות אַתָּה יְדָע. אַתָּה יְדָע
רַצְיָ עֲולָם. וּתְעוּלּוּמֹת סְתָרִי כָּל חַי. אַתָּה חֹופֵשׁ כָּל חַדְרִי בְּטָנוּ
רֹואהַ כְּלִיות וְלֹבֶב. אֵין דָבָר נָעֵלָם מִמֶּרֶ, וְאֵין נִסְתָּר מִמֶּגֶד עַיְנָיָה
יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיךְ הָאֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִ אֲבוֹתָינוּ, שְׁתַמְחַל לָנוּ אֶת
כָּל חַטָּאתָינוּ. וְתַכְפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָינוּ. וְתַמְחַל וְתַסְלִיחַ
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

על חטא
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בָּאָנָס:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבָלִי דָעַת:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בָּגָלְבָי עֲרִיוֹת:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּדָעַת וּבְמְרָמָה:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּהַרְהֹור הַלְּבָב:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּזֹדְחָ פָּה:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּזֹדְחָוּ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחַזְקִיָּה:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטַמַּאת שְׁפָתִים:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּצַאָר הַרְעָ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּזַיְדָעִים וּבְלֹא יְדָעִים:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּכַחְשׁ וּבְכַזְבָּ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּלְשׁוֹן הַרְעָ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּמַרְאִית הַעֲזָן:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּנָשָׁר וּבְמְרָבִית:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּשִׁיחָ שְׁפָתּוֹתָינוּ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּסַתְרָה:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּעַיְנִים רְמוֹת:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּפַתְחוֹן פָּה:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּצָעְדִי רְגָלִים לַהֲרָעָ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּקִפְיצָת יְדָ:
על חטא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּרַצְוֹן:

על חטא שחתנו לפניך ב**ש**אגה:
על חטא שחתנו לפניך ב**ת**שומת יד:

בסדר תש"ק

על חטא שחתנו לפניך ב**ת** מהון לבב:

על חטא שחתנו לפניך ב**ש**נאת חנים:

על חטא שחתנו לפניך ברגלים ממהרות לראז לרעה:

על חטא שחתנו לפניך ברכילות:

על חטא שחתנו לפניך ב**ק**שי ערפּ:

על חטא שחתנו לפניך ב**צ**ואר עתק:

על חטא שחתנו לפניך בפּריקת על:

על חטא שחתנו לפניך בעוזת מצח:

על חטא שחתנו לפניך בסקוור עין:

על חטא שחתנו לפניך בתוית ארון:

על חטא שחתנו לפניך במשא ומtan:

על חטא שחתנו לפניך בלשון תרמיות:

על חטא שחתנו לפניך בכנסיה שלא לשם שמים:

על חטא שחתנו לפניך ביורה:

על חטא שחתנו לפניך בטמאת רעינו:

על חטא שחתנו לפניך בחולול השם:

על חטא שחתנו לפניך בזלזול הורים ומורים:

על חטא שחתנו לפניך בויעוד עברה:

על חטא שחתנו לפניך בהוציאת דבה:

על חטא שחתנו לפניך בדברים בטילים:

על חטא שחתנו לפניך באואה ובז:

על חטא שחתנו לפניך בגלאול זהה ובגלאולים אחרים:

על חטא שחתנו לפניך בבטוי שפטים:

על חטא שחתנו לפניך באכילת אסור:

על חטא שחתנו לפניך במאותים וארבעים ושמונה אברים

ושלש מאות ותשעים וחמשה ידיים של גופנו ונפשנו ורוחנו

ונש망תנו ונשמה לנש망תנו:

על חטא שחתנו לפניך שארמננו פגם ומום במאותים

וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות ותשעים וחמשה ידיים

של אחרים וב גופם ונפשם ורוחם ונשמותם ונשמה

לנשמותם:

על חטאים שאנו חיבים עליהם על בטל מוצאות עשה:

על חטאים שאנו חיבים עליהם על לאו הנתק לעשה:

על חטאים שאנו חיבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:

על חטאים שאנו חיבים עליהם עללה עלה:

על חטאים שאנו חיבים עליהם חטא:

על חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:

על חטאים שאנו חיבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:

על חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות:

על חטאים שאנו חיבים עליהם מלכות ארבעים:

על חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:

על חטאים שאנו חיבים עליהם מיתות משנות:

על חטאים שאנו חיבים עליהם כרת ועררי:

על חטאים שאנו חיבים עליהם גלאול בדים וצום ומי

בלתי מדבר. וכי מדובר:

על חטאים שאנו חיבים עליהם כל מני יסורים:

על חטאים שאנו חיבים עליהם כל מני עונשים:

על חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה, שרה, קרג וחנק. על מוצאות עשה. ועל מוצאות לא

מעשה. בין שיש בם קום עשה. ובין שאין בם קום עשה. בין

שgalios לנו. ובין שאין galios לנו. את שgalios לנו כבר

אמרנו לפניך ה אלהינו ואלהי אבותינו, והודיענו לך עליהם.

ואת שאין galios לנו, הם galios וידועים לפניך, כי הכל galio

aczpi לפניך ה אלהינו. כמו שנאמר:

הנסתורת לה' אלהינו. והנאלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות
את כל דברי התורה הזאת:
כי אתה סולחן לישראל ומוחל לשבטי ישראל. ומבלעדיך אי
לנו מלך מוחל וסולחן:

בסדר א"ב:

אDIR ונאור.

בORA דוק וחלד.

מי אל כמוך:

אולה עמוקות.

כובר צדקות.

מי אל כמוך:

פדור בלבושו.

אין זולתו.

מי אל כמוך:

זוכר הברית.

חוין שאירית.

מי אל כמוך:

טהור עינים.

וושב שמים.

מי אל כמוך:

כובש עונות.

לובש צדקות.

מי אל כמוך:

מלך מלכים.

נורא ונשגב.

מי אל כמוך:

סומך נופלים.

עוניה עשויקים.

מי אל כמוך:

פודה ומציל.

צועה ברב כה.

מי אל כמוך:

קרוב לקוראי.

רחום וחנון.

מי אל כמוך:

שוכן שחקרים.

תומך תמים.

מי אל כמוך:

ככתוב על יד נבי-air:

מי אל כמוך נשא עון ו עבר על פשע לשארית נחלתו. לא
החזק עוד אף כי חפץ חסד הוא:
ישוב ירhomme! כבש עונתיינו. ותשליך במלחות ים כל
חתאותם:
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו
מימין קדם: